

Svar (17/9 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I den debat, der har været i medierne i den senere tid vedrørende en skatteyder, som har sin ældre mor boende i den anden lejlighed i sit tofamilieshus, har jeg givet udtryk for, at jeg har sympati for de borgere, der passer et ældre familiemedlem i stedet for at lade det offentlige overtage opgaven.

Dette synspunkt gav jeg også udtryk for i mit svar til skatteankenævnet i Nordborg Kommune den 21. december 1990. I svaret nævnte jeg, at regeringen lægger stor vægt på at afhjælpe eventuelle samspilsporblemer mellem skatte-regler og sociallovgivning.

På denne baggrund har jeg bedt om en undersøgelse, der bl.a. omfatter en henvendelse til Socialministeriet, idet jeg samtidig har understreget, at reglerne ikke må gøres mere indviklede. Jeg er sikker på, at der også hos de lokale skattemyndigheder er forståelse for, at det bl.a. på baggrund af den offentlige debat undersøges, om der er behov for at tage eventuelt urimelige eller forældede regelsæt op til revision.

Spm. nr. S 876

Til *skatteministeren* (15/8 91) af:

Taanquist (S):

»Hvilke regler er taget i anvendelse ved den skattesag fra Nordborg, som har været behandlet i medierne i den seneste tid, og hvad er baggrunden for dem, og hvilke ændringer agter ministeren at foretage?«

Begrundelse

Selv om ministeren nu mener, at »det ser tosset ud«, må der have været en begrundelse for, at disse regler er lavet. Det er ønskeligt, at ministeren tydeliggør, hvilke regler (paragraffer) der er tale om, og den nærmere begrundelse for, at de blev indført.

Svar (17/9 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Lejeværdireglerne har deres historiske ud-spring i princippet om beskatning »efter formue og lejlighed« og i den vægt, man før stats-skatteloven af 1903 lagde på beskatningen af fast ejendom, herunder også af boligen.

Hjemmelen til lejeværdibeskatningen findes nu i statskattelovens § 4 b. Efter denne bestemmelse medregnes lejeværdien af egen bolig i den skattepligtiges egen ejendom ved indkomstopgørelsen. Dette gælder, hvad enten der er gjort brug af beboelsesretten eller ej.

For ejendomme, der indeholder én selvstændig lejlighed, der tjener til bolig for ejeren, beregnes lejeværdien som 2,5 pct. af de første 1.363.200 kr. og 7,5 pct. af resten. Grundlaget for lejeværdiberegning er ejendomsværdien. Der gives et standardfradrag.

For tofamilieshuse, hvor ejeren bebor den ene lejlighed, beregnes lejeværdien efter procentreglerne. I lejeværdien af egen bolig fratrækkes et standardfradrag. Er tofamilieshusets anden lejlighed udlejet, beskattes ejeren af lejeindtægten fratrukket et standardfradrag. Udlejes der vederlagsfrit eller til en leje, der er mindre end markedslejen, beskattes ejeren af forskellen mellem den eventuelt modtagne leje og markedslejen, ligeledes minus et standardfradrag.

Ved at acceptere ingen eller en lav husleje oppebærer ejeren i realiteten et beløb, som straks tilbagegives til modtageren som en gave. Det fremgår klart af statskattelovens § 6, stk. 2, at gaver ydes af beskattede midler, og man kan således ikke frigøre sig for indkomstbeskatning ved at forære en indtægt væk. Gaver er gaveaf-gifts- eller indkomsts-kattepligtige afhængigt af slægtsforholdet mellem yder og modtager. Inden for gaveafgiftskredsen (ægtefælle, børn, forældre, bedsteforældre) kan der dog i et kalenderår afgiftsfrit ydes gaver på op til 8.000 kr. Helt afgiftsfrit er underhold i yderens hjem eller på hospital, i plejehjem eller lignende.

Disse regler, der er fastslået ved flere domstolsafgørelser, er kernen i Nordborg-sagen.

Jeg har stor sympati for de mennesker, der tager sig af familiemedlemmer, der har brug for hjælp. Jeg har derfor undersøgt, om der er behov for at ændre nogle regler i den forbindelse, og om det er muligt at ændre reglerne uden at gøre dem mere indviklede.

Undersøgelsen har vist, at der i lovgivningen findes en række muligheder, som kan hjælpe sådanne familier. Reglerne i skattelovgivningen giver adgang til et ubegrænset fradrag for løbende ydelser i form af en fribolig, og sociallovgivningen åbner mulighed for, at kommunalbestyrelsen efter en konkret vurdering kan